

Sygn. akt V KK 472/19

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 października 2019r.,

sprawy **J.J.**

co do którego umorzono postępowanie i zastosowano środek zabezpieczający w postaci umieszczenia w szpitalu psychiatrycznym,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od postanowienia Sądu Okręgowego w O.

z dnia 15 lipca 2019r., sygn. akt VII Kz (...)

utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w N.

z dnia 28 maja 2019r., sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić J.J. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Przedmiotem skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie jest prawidłowość dokonania kontroli przez sąd odwoławczy utrzymujący w mocy postanowienie o zastosowaniu wobec oskarżonego środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia w szpitalu psychiatrycznym.

Obrona podniosła tu brak ustaleń w przedmiocie oceny stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów, a także ustalenia prawdopodobieństwa ponownego popełnienia takich czynów.

Rozważania co do tak zredagowanych zarzutów rozpocząć należy od wskazania, że Sąd I instancji w sposób niebudzący wątpliwości ustalił, że J.J. znęcał się nad swoją żoną, a jego zachowanie wyczerpało znamiona czynu z art. 207§1 k.k. w zw. z art. 157§2 k.k. Jego zachowanie polegało m. in. Na wszczynaniu awantur, grożeniu pozbawieniem życia, duszeniu, przewróceniu i spowodowaniu obrażeń ciała poniżej 7 dni. Już samej istoty takiego ustalenia Sądu wynika, że choć działanie skarżonego nie było zawinione, gdyż zachodziły okoliczności z art. 31§1 k.k. to spełniało pozostałe cechy przestępstwa – było karalne, jako zabronione przez ustawę i karygodne – charakteryzowało się szkodliwością społeczną wyzsza niż znikoma.

Oskarżony ewidentnie, co ustaliły oba Sądy, cierpi na zaburzenia urojeniowe będące chorobą psychiczną i stanowi dla swojej żony zagrożenie, jak ustalono, była ona wręcz przerażona zachowaniem swojego męża, co potwierdzili świadkowie, w tym wezwani na interwencje policjanci.

Podkreślić należy, że w ocenie biegłych tylko farmakoterapia stosowana w sposób długotrwały w warunkach szpitalnych może dać w przypadku oskarżonego pozytywny efekt leczniczy.

W wydanej opinii, uzupełnionej ustnie na rozprawie przed Sądem Rejonowym biegli psychiatrzy wprost wskazali, że dostrzegają „duże prawdopodobieństwo” tego, że skazany, o ile będzie przebywał „na wolności” dopuści się czynu o wysokiej społecznej szkodliwości, co wynika z tego, iż kwestionuje on istnienie u niego choroby i odmawia poddania się leczeniu.

W tej sytuacji, ponieważ brak podstaw, co podkreślił Sąd Odwoławczy, aby kwestionować zupełność sporządzonej opinii sądowo – psychiatrycznej oraz jej uzupełnienia oraz opinii psychologicznej, brak też podstaw do przyjęcia, że postawione w tym przedmiocie w zażaleniu zarzuty zostały wadliwie rozpoznane.

Brak zatem też jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia zarzutów podniesionych w kasacji.

Powyższe skutkowało uznaniem skargi kasacyjnej za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego, uwzględniając jego sytuację materialną, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

as